

100.000 abborrar höll andan

Av Torsten Folin

Foto: Gösta Glase

Det här skall vi göra om igen, det var alla ense om, som var med på den strålande SM-dagen för pimpelfiske i Eskilstuna, söndagen den 9 mars. Inte för det blev så värst mycket fisk precis, men lyckat var ändå Året Runts och Amatörfiskarnas Riksförbunds första rikspimpelmöte.

Många har ryckt tvivlande på axlarna under vinterns lopp och trott att ett sådant här arrangemang var rena stolligheten. Men nu har de givit med sig och erkänt sitt misstag. Drygt fem tusen entusiastiska pimpelfiskare har ställt upp i uttagningstävlingarna landet runt. 70 finalister kunde slutligen fara till Eskilstuna som representanter för 37 olika klubbar.

Att inte fiskentusiasterna skytt några besvär för att inställa sig, visas väl bäst av att två finalister kom ända från Jörn i Västerbotten. Harry Lindmark och Wictor Sandström hade fått sätta till fem hela dagar för att vara med. Inte en fisk fick de under tävlingarna, men de var lika glada för det och för att ha fått stifta bekantskap med sörländska fiskare och deras metoder.

Metoderna, ja. Det skulle kunna skrivas ett särskilt kapitel om dem. Men det kapitlet förblir oskrivet. I bussarna på väg ut till fiskeplatsen var det många som såg över sina grejor en sista gång, men tro inte, att de visade dem för konkurrenterna. Nej, vilka blänken som används under olika förhållanden, det är hemligheter som de flesta inte vill förråda. Så mycket kan sägas att SM-segraren, Karl Norlander från Arboga, använder en pirk av egen konstruktion. I stort sett såg den ut att likna en Bergmanspirk, men något måste det väl ha varit som skilde efter som det blev skillnad i protokollet. Fast det var förstås inte Norlander som drog upp dagens största antal abborrar. Det var faktiskt andrapristagaren Lennart Johansson från Katrineholm som lyckades med den bravaden. Nio fiskar var hans dagsresultat. Fem hade Norlander, som i alla fall vann, tack vare att han fick 10 extra poäng för dagens största abborre, två och ett halvt hekto.

Nog kunde väl resultaten över lag ha varit lite bättre än de nu blev. Men det rädde ju varken Året Runt eller Amatör-

fiskarnas Riksförbund för. Inte heller kunde man skylla på SM-värdarna, Eskilstuna-ortens Sport- och Fiskevårdsförening. Ordföranden där, John Ericson, var dagens tävlingsledare. När han gav instruktion åt de tävlande på morgonen sa han: — Här har ni en bana på tolv och en halv kvadratkilometer. Det finns åtminstone 100.000 abborrar på det området. Var så god, ni får ta dem, varenda en, om det är så ni kan. Men det kunde man ju som sagt var inte.

Att det dock inte bara är slump vem som vinner en tävling som den här, det framhåller riksförbundsordföranden Curt Lindhé, Linköping, med stor bestämdhet. Rätt bedrivit fiske är inte någon slumpartad selsättning, det är ren vetenskap, säger kapten Lindhé. En iakttagelse, som han gjort under en lång följd av år, är att fiske-resultatet följer barometerståndet. Högt lufttryck, huggsugen fisk, lågt lufttryck, hårdflörtade abborrar. När lufttrycket är lågt så utvidgas fiskens simblåsa och trycker på magen, så att fisken inte känner sig hungrig. Därför är den då ovillig att hugga. Skall man överhuvud taget kunna lura den till det, så måste man använda små blänken. Nej, vid högt lufttryck är det fisken huggar som bäst. Men högt eller lågt, det är den som vet mest om fiskens vanor och tycken som får bästa fångsten, vare sig den nu är stor eller liten. Så inte är det slumpen som avgör ett SM i pimpelfiske inte, den åsikten är kapten Lindhé beredd att försvara med hela sin välkända expertis.

Vid SM-kvällen gemensamma supé fick Eskilstuna-värdarna sitt välförtjänta tack från alla håll. Och frampå kvällen kom man också överens om att nästa års mästerskap i pimpelfiske skall hållas i Katrineholm. Att arrangemangen då blir utmärkt, det svarar Katrineholms SFF för. Då hoppas man också att få se flera fiskande damer på isen. I årets SM deltog bara en, Maud Nordström från Stockholm. Hon försvarade sin klubbns ära genom att vara den enda stockholmare, som lyckades lägga en abborre på isen. Så som den abborren beundrades av klubbkamrater och medtävlare, av alla åskådare som med bil och spark kom ut på isen, så som den fotograferades och diskuterades — ja, en sådan uppmärksamhet har nog aldrig förr kommit en abborre till del.

(Forts. på sid. 32.)

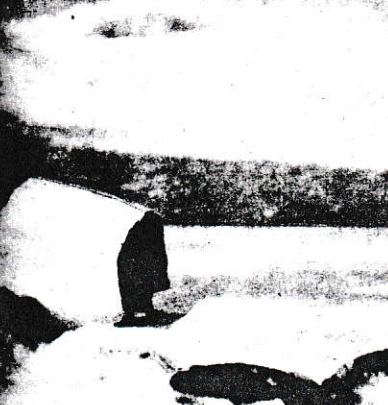
Det är det här som gör susen, Norlander m. hemgjort blänke.

Maud Nordström, Sthlm, var den enda kvinnliga deltagaren.

Lennart Johansson, Katrineholm, lyckades med siket och solskenet.

Visst leende lyfter svenske mästare Karl Norlander från Arboga sin tävlingens största fisk ur hålet.

FYRA SORTERS KÄRLEK

ELLER

LIK BAKOM BOKHYLLOR

En författarenkät

Av BÉATRICE GLASE

»Vad sysslar ni med?» har Året Runt frågat en rad författare. »Något nytt», förmodade vi, ty då våren kommer bör väl författare precis som vi andra vådra morgonluft och väva planer — som vi andra får ta del av till hösten. Eller kanske till nästa höst.

En del skriver om kärlek, det finns en som inte nöjer sig med mindre än fyra sorter, virtuosen på reseskildringar packar för resan till Sovjet bortom Ural, ett par damer spanar ner i det svenska bondedjupet medan en annan hellre stirrar döden i vitögat.

Författare är emellertid ett tillknäppt släkte, de pratar ut på bokbladen men i tal är de tämligen fårdiga. Fast man kan väl försöka pussla ihop de få orden för att bilda sig en uppfattning om vad som är i görningen.

Harry Martinson

När jag var i Indien för några år sen såg jag Turkestans gräns från sydsidan över Kashmir på Himalaja — nu längtar jag efter den lockande upplevelsen att se gränsen från andra hållet. Det är ryska författarföreningen som bjudit mig och min hustru Maria (Wine) som ett led i strävan att vidga kulturutbytet över den s. k. järnridån. Och i höst gör jag en jordenruntresa österut över Malacka, Indonesien, Australien och vidare över Söderhavet. Den resan varar väl 7—8 månader.

Dagmar Lange — författarinnan Maria Lang — gillar detektivromaner (noveller, dramer) till den grad att hon säger sig vara lika hemfallen åt deckarlåsten som andra är hemfallna åt alkohol eller kokain.

Per Anders Fogelström

Mellan rektorsplikterna grunns hon nu på en ny egen roman i Stockholmsmiljö, närmare bestämt Högholmen och student-skerummen samt Humanistiska biblioteket, det s. k. Humbe, där det måhända kommer att ligga ett lik bakom varje bokhylla. (Massmord i så fall!) Nedskrivandet av en intrig brukar i genomsnitt ta en sommar och sker i Bergslagen.

Pär Lagerkvist är absolut förtegnast. För han säger aldrig någonting. Ingen vet vad han sysslar med. Plötsligt en dag ringer det i telefon på hans förlag: »Jo, jag tänkte komma upp med ett manuskript, passar det klockan 2?» Då härskar glädje och yra i förlagets rum och korridorer, ty det är en stor dag. Nu på förvåren upplever Pär Lagerkvist sin kärlek till Medelhavsländerna, Frankrikes och Italiens kulturer i vilka han vandrat omkring så många gånger förr, särskilt under mellankrigstidens mer idylliska period.

Dagmar Edqvist rapporterar från Malmö: »Jag siktar på hösten nästa år. Mina planer är ganska vaga fast jag kanske kan avslöja att jag håller på med fristudier till en bok som blir fristående, men som ändå berör några av huvudpersonerna i »Penelope väntar inte». I vår reser jag till Spanien, jag behöver det... jo, det har nog med boken att göra.»

Fru Edqvist och våren är för övrigt redan gamla bekanta, för då och då reser hon över till Köpenhamn för att se närmare på den.

Per Anders Fogelström gjorde förra året succé med »Sommaren med Monica». Det är han som skriver om fyra sorters kärlek. Han stannar som vanligt kvar i Stockholmsmiljön men sviker den här gången ungdomarna för vuxet folk. Det gäller fyra par med olika problem i sina förhållanden som

(Forts. på sid. 36.)

Artur Lundkvist funderar på reseutrustning för otillgängliga trakter, dit en utomstående sällan sticker näsan.

»Men för tillfället läser jag The Modern Novel in America, som ska recenseras. De här mellantiderna är ju en recensents enda chans att hinna med utländsk litteratur. Själv ger jag ut en bok i april, »Malinga» heter den (namnet syftar på det ondskefulla), ett inbillat kolonialland där jag gjort en del reflexioner om människor och samhällsformer och där jag haft nytta av den antropologi jag studerat med stort intresse.

Så ska jag göra två resor, en i slutet av april på 2—3 månader till Sovjet—Asien bl. a. över Samarkand till Öst-Turkestan.

Dagmar Edqvist

Mellan rektorsplikterna grunns hon nu på en ny egen roman i Stockholmsmiljö, närmare bestämt Högholmen och student-skerummen samt Humanistiska biblioteket, det s. k. Humbe, där det måhända kommer att ligga ett lik bakom varje bokhylla. (Massmord i så fall!) Nedskrivandet av en intrig brukar i genomsnitt ta en sommar och sker i Bergslagen.

Pär Lagerkvist är absolut förtegnast. För han säger aldrig någonting. Ingen vet vad han sysslar med. Plötsligt en dag ringer det i telefon på hans förlag: »Jo, jag tänkte komma upp med ett manuskript, passar det klockan 2?» Då härskar glädje och yra i förlagets rum och korridorer, ty det är en stor dag. Nu på förvåren upplever Pär Lagerkvist sin kärlek till Medelhavsländerna, Frankrikes och Italiens kulturer i vilka han vandrat omkring så många gånger förr, särskilt under mellankrigstidens mer idylliska period.

Dagmar Edqvist rapporterar från Malmö: »Jag siktar på hösten nästa år. Mina planer är ganska vaga fast jag kanske kan avslöja att jag håller på med fristudier till en bok som blir fristående, men som ändå berör några av huvudpersonerna i »Penelope väntar inte». I vår reser jag till Spanien, jag behöver det... jo, det har nog med boken att göra.»

Fru Edqvist och våren är för övrigt redan gamla bekanta, för då och då reser hon över till Köpenhamn för att se närmare på den.

Per Anders Fogelström gjorde förra året succé med »Sommaren med Monica». Det är han som skriver om fyra sorters kärlek. Han stannar som vanligt kvar i Stockholmsmiljön men sviker den här gången ungdomarna för vuxet folk. Det gäller fyra par med olika problem i sina förhållanden som

(Forts. på sid. 36.)

Moa Martinson

SM-FINAL...

(Forts. fr. sid. 21.)

Resultat:

- 1) Karl Norlander, Arboga, 24,5 poäng. Året Runts hederspris (silverbricka), komplett pimpelutrustning (isfräs, pimpelspö, 100 m Damyllina, 4 st. pirkar, pimpelkorg, fiskväg, Widfors plaket samt presentkort 15 kr.).
- 2) Lennart Johansson, Katrineholm, 22. Amatörfiskarnas Riksförbunds hederspris (silverpokal), komplett spinnutrustning (Svängstaspo, Svängstarulle, ett sortiment Svängstadrag, spinnlina, lintorkare, hån, dragnessär samt fiskväg).
- 3) Gunnar Andersson, Upplands Väsby, 19. Eskilstunaortens Sport- och Fiskevårdsförenings hederspris (etsad bricka). Pimpelutrustning (isfräs, pimpelspö, 100 m Peryl, 3 pirkar, 1 fiskväg). Presentkort 25 kr. Året Runt för ett år.
- 4) Emrik Ramberg, Västerås, 18. Lättspinnspo, spinnlina, drag-sortiment, huggkrok, fiskväg, Fiskefrämjandets årsbok, Året Runt för ett år, River-rulle.
- 5) Birger Hultman, Enköping, 18. Arjons pimpelspö, 100 m Damyllina, 3 st. OP-pirkar, fiskväg, presentkort 25 kr. Året Runt för ett år. FFF:s årsbok.
- 6) Olle Lundberg, Domnarvet, 16,5. Arjons båtspö, 100 m Peryl, 3 st. OP-pirkar, FFF:s årsbok samt Året Runt för ett år; 7) John Gauffin, Österby, 11. Pimpelspö, 100 m Daml, 3 st. OP-pirkar, FFF:s årsbok; 8) Ingemar Tallberg, Grangårde, 10,5. Året Runt för ett år. 100 m spinnlina, 6 st. Bytspinnare, FFF:s årsbok; 9) Helge Nilsson, Eskilstuna, 9,5; 10) Erik Ekengren, Katrineholm, 8; 11) Bertil Wettergren, Domnarvet, 8; 12) John Wikborg, Motala, 7,5; 13) Artur Jansson, Enköping, 6,5; 14) Hildebert Lönnholm, Enköping, 5; 15) Ruben Karlsson, Domnarvet, 4,5; 16) A. Willh. Blomqvist, Storvik, 4; 17) Olof Thygren, Strängnäs, 3,5; 18) Lars Eriksson, Enköping, 3,5; 19) Martin Nordkvist, Fagersta, 3; 20) Rolf Andersson, Enköping, 3; 21) Ernst Pettersson, Storvik 3; 22) Maud Nordström, Stockholm, 2; 23) Sven Waern, Norrköping, 1; 24) Filip Persson, Rönninge, 1; 25) Bengt Fors, Uppsala, 0,5; 26) Birger Gustavsson, Stockholm, »Jumbo», 1 braxen.

Året Runts vandringspris till klubben med bästa medelpoängen erövrades av Västerås Fiskeklubb, 18 poäng.

Skänkta priser till SM i pimpelspö 1952:

Året Runt: AR:s hpr (silverbricka). AR:s vandringspris till bästa klubb (pokal). 5 st. helårsprenumerationer; Amatörfiskarnas Riksförbund: AMFR:s hpr (pokal); Eskilstunaortens Sport- och Fiskevårdsförening: Etsad bricka; Hr C. G. Larsson, Edelbergsvägen 35, Bollnäs: 2 isfräsar; AB. Urfabriken, Svängsta: Spinnspo, spinnrulle, 2 drag-sortiment, 1 lintorkare; Malte Blohm AB., Göteborg: River spinnrulle; HJ. Hofgrens AB., Örebro: 10 spinnlinor; Benno Larsson, Eklandag, 58, Göteborg: 10 Peryllinor; Kirco Aktiebolag, Tumba: 20 Damyllinor; AB. Arjon, Malung: 2 pimpelspön, 1 båtspö; Oscar Pettersson, Sommen: 1 handgjort pimpelspö, 24 pirkar; Gustaf Sjökvist, Bestorp: 12 Sommenblänken; Curt Lindhé, Linköping: 24 Bytspinnare; Fiskefrämjandets Årsbok; Carlssons Kruthandel, Katrineholm: Pimpelborg; AB. Georg A. Bastman, Sthlm: Hop-

fällbar hån, huggkrok; Ben Sandströms Sportaffär, Dragnessär, pimpelspö, 2 linor; Walter Borgs Sportaffär, Sthlm: Lättspinnspo; Lund Fiskeriedskapsfabrik, Sthlm: 3 vägar; Leidesdorffs Fiskefabrik, Sthlm: Presentkort 25 kr.; Monarks Sportaffär, Sthlm: sentkort 15 kr.; C. A. Carlsson Sportaffär, Hölländareg. 3, Sthlm: Presentkort 25 kr.

Här finns 100.000 abborrar, det är bara att ta dem. John Erikson pekar ut SM-banan.

JAG LÄNGTAR...

(Forts. från sid. 11.)

skall vara något utländskt, franskt. Lil Daron, till exempel. Det passar dig bättre. Du har en air av fransk syndfullhet omkring dig. Och du slår dig säkert fram. Men kom ihåg det, min sköna katt, att jag vill ha en hustru som föder barn, sköter hem och lagar mat, inte en som åker omkring i landsorten på jazzturnéer.

Hon skattade åt honom, varit så säker på hans kärlek. De hade talat om villan de skulle ha, möblerna de skulle köpa, resorna de skulle göra tillsammans. De hade förlovat sig. Hon bar ännu hans förlovningsring, en liten smal guldskena med tre briljanter. Så hade han farit till Sydamerika, och åren hade gått, och Lil Daron hade blivit berömd, men lycklig var hon inte.

ibland föraktade hon sig själv, för att hon inte kunde glömma honom. För att den länge, mörke mannen med det skarpskurna ansiktet, och den ironiska rösten ständigt stod mellan henne och andra män.

Lilian Rosell knuffade upp porten till sitt barndomshem med sin vänstra axel, som hon alltid gjort. Där inne kom Vics hund emot henne, gammal och miss-tänksamt morrande och uppe på trappan stod hennes mor.

— Mamma, ropade hon, mamma, älskling, här är jag!

— Oh, Lillian, Lillian, svarade hon och började springa nedför trappan. Så vacker du blivit! En så stilig dräkt! A, vad roligt det är att ha dig här igen!

Hon tog sin dotter i famn, och Lil kände genom det tunna tyget hur kantiga skuldrorna blivit, såg ansiktets alla nya rynkor och det grå håret kändes strävt mot hennes kind.

— Så gammal mamma blivit, tänkte hon. Det är ju bara sju år, men hon har blivit en liten gumma.

— Du är dig precis lik, mams, sade hon högt och höll den spröda gestalten ett stycke ifrån sig. Lika söt och klarögd och underbar.

— Lillian, har du redan kommit? Vi som skulle möta dig vid nästa tåg.

En lugn, harmonisk röst och